

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Jn die

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

De cōmuni sanctorū

vbi s̄. Pro q̄b̄ scito p̄mo q̄ aliq̄ sua exem
plaria sūt depuata: vt p̄ mathan habeant
melchi. Heli em̄ fuit fili⁹ mathā: vt p̄z p̄
Luc. Et sc̄do q̄ p̄ libz regū itelligit libz
in q̄ narrant historie regū. Nathan em̄ fu
isse fr̄em Salomōis h̄z. j. Paral. iij. z nō
i libro regū. Fuit aut̄ nathan fr̄m aliq̄s na
tural fili⁹ berſabee, sed meli⁹ dicit̄ aliq̄
fuit fili⁹ adoptiu⁹ dauid. z p̄r vbi s̄ d̄r fi
li⁹ berſabee. Salomō em̄ i puerijs d̄r se
fuisse vnigenitū. s. naturale corā m̄re sua.
Et tertio q̄ fr̄m Raba berſabee p̄rio no
mie n̄ exp̄mit: q̄ peccauit i coitu: fr̄m que
rexit genealogia. Sed itez p̄ dicta ar
guū Naz ch̄ri genealogia debet describi
p̄ viros magis ch̄zo attinentes. s̄ hmōi fu
it Joachim z sui p̄res respectu Joseph,
q̄z ch̄ris aliq̄ mō descedit ex Joachim: n̄
lo aut̄ mō descedit ex Joseph. Ad h̄ dico
q̄ p̄ Joachim describi nō debuit. P̄rio q̄z
p̄ra sc̄pturaz p̄suetudinē fuisset descripta
p̄ feminas: q̄z Joachim nō attigebat ch̄z
imediate nisi p̄ feminā. Sc̄do: q̄z nō eque
clare p̄ sc̄pturas deduci potat iochim ex
dauid descedisse: sicut potuit deduci d̄ ioseph:
cui⁹ signū est q̄ q̄dā asseruerūt sp̄m
fuisse de tribu iuda. Sed p̄ra h̄: q̄z dicit̄ ē
br̄am magiā fuisse de eadē familia cū Jo
seph q̄ fuit de tribu iuda: s̄ z pat̄ ei⁹ fuit
de eadē. Ad h̄ dico p̄mo q̄ esto q̄ ita fue
rit: nō tñ ita p̄ sc̄pturas exat māifestū. Se
cūdo q̄ potuit iochim fuisse d̄ tribu leui
ex pre p̄ris: z br̄a maria de tribu iuda ex
pre m̄ris: vel ecōuerso. Nob̄ em̄ sufficit q̄
br̄a s̄go ex pre p̄ris aut m̄ris fuerit de tri
bu z familia ioseph: que p̄ sc̄pturas autē
ticas p̄stabat tūc esse filiū dauid

In exaltatiōe sc̄te crucis

Inc̄ iudiciū est mun
di zc.) Unde fena sc̄da post
d̄nicā palmarū

In vigilia sancti Matthei.

Idit iesus publicanū
noie leui sedentē ad teloneū.
Lu. v. Sc̄dū ē q̄ publica

nus est qui publica exigit vectigalia seu
pedagia v̄l tributa: z tales cōiter sūt v̄tri
flagitiosi z ifames. Iste aut̄ leui q̄ d̄r fuit
se publican⁹ fr̄m Aug⁹. fuit Matthe⁹: q̄
fuit b̄nomin⁹. Bed. S̄z lucas z Marc⁹
p̄f honorē euāgeliste nomē t̄ct̄ vulgari
tū. Matthe⁹ at̄ i sui finōis p̄ncipio accu
sator sui fact⁹: mattheū se z publicanū no
mauit: neq̄s a salute desperet. p̄manitatē
te p̄tōz: cū ip̄e de publicano i aplum sic
mugar. Dec̄ ille. Teloneū at̄ ē loc⁹ in q̄
talēs officiales fr̄idere solēt: a telone grece
latine tributū fr̄m q̄dā (z ait illi: seq̄re me
Et seq̄retis oibz surgēs secur⁹ ē eū) nō leui
iustate dicit̄ simplicis z vni⁹ p̄bi: s̄q̄z fr̄m
Hierō. ch̄ris retigit cor ei⁹ (Et fecit ei cō
uiuū magnū leui i domo sua: z erat tur
ba multa publicanoz z alioz q̄ cū ill̄ erāt
discubētes) q̄. s. fuerit soci⁹ Matthei: a q̄
bus ille recessit⁹ fec̄ eis iuiuū. Ch̄ris at̄
familiarit̄ cū talibz p̄uersabat vt eos z ad
fidē z ad bonos mores vocaret. alios s̄o
q̄ iuste viuēbāt nō erat op⁹ vocare ad pe
niētā: s̄ ad fidē t̄mō (Et murmurabāt
pharisei z scribe eoz d̄cētes: q̄re cū publi
canis z p̄tōzibz mādicat⁹ z bibitis. Et
r̄ndēs iesus dixit ad illos. Nō eget q̄ sant
sūt medico: s̄ q̄ male habēt. Nō veni vo
care iustos s̄ p̄tōzēs ad p̄niam)

In die

Um trāsiret iesus vi
dit hoīem sedentē in teloneo

Mattheū nomie) Mat. ix.

(Et ait illi: seq̄re me. Et sur

gēs secur⁹ est eū. Et factū est discubēte eo
i domo: ecce multi publicā z p̄tōzēs ve
niētes discubebāt cū iesu z discipul̄ ei⁹.
Et vidētes pharisei dicebāt discipul̄ ei⁹.
Quare cū publicanis z peccatozibz mā
ducat m̄gr̄ vester. Et ies⁹ audi⁹ q̄r. Nō
est op⁹ valētibz medic⁹ sed male habētibz
Euntes aut̄ discite) quia. s. nō bene inteli
ligitis (quid est illud q̄d scribit̄ Osee. vj.
s̄z: Misericordiam volo z nō sacrificiū: z
Sunt autē ista verba de⁹ que dupliciter
exponunt. Vno modo vt tam misericordi
dia ad p̄rimuz q̄ sacrificiū factum deo
laudet: sed misericordia que ē effect⁹ q̄a

nitatis pferat sacrificio qd est op^o patrie: sicut z charitas est dignior latría fm they spbi. Un pma pcepta sūt pcepta charitatis. Alio mó vt op^o nūc laudet: z op^o sacrificij reprobet. nō simpli sed tale qle ofi ferebat pberisei fm glo. quia sine misc dia fre qnt sacrificiū abāt vt iusti crederent. Nō em venit vocare iustos sed peccatores) scz ad pniām. Nā oēs qdē venit chīs vocare ad fidem: sed ad pniām pprie venit vocare solū eos q cōmiserūt aliqd mortale qd deleri nō pōt nisi p pniām factā ip h nū do. Qui aut habet soluz venialia: saluari possunt exāsi nunq̄ in isto mōdo penitēat siue actualit pterant: vt paruit in qstioibz. Et ideo tales chīs nō venit vocare ad penitentiam pprie.

Sancti Michaelis

Disputas maior est i
 regno celoz) Bar. xvij. Ad intellectū pntis euāgelij Sciē dū ē vt pz ex textu Barth. q paulo an chīs fuerat trāfigurac^o: an aliq̄s discipulos. Un alij hēgretulerē vt dē Chyff. Sūt etiā iusserat solui triburū p se z Petro: qd qz solū p capitibz domoz soluebat: aliq̄ indignati sūt. Un vt habet Bar. ix. i via pcedebāt qd eoz videretur ee maior, z chīs i domo eos de isto supbie motu rephēdit. Qui vidētes se dephētos interrogauerūt qd esset maior in regno celoz. i. in ecclia p meritū vel p glām. (Et aduocās iesus paruulū) corpe z spū. i. hū milē. Fuit aut iste paruul^o felix: qz dign^o chīi p factu: brūs Marcūs: vt fert (sta) tuit eū in medio eoz: z dixit eis. Amē dico vobis nisi uerū fueritis) scz a supbie z ambitioē dominādi (z efficiamini sicut paruulū. i. humiles z puri (nō intrabitis i regnū celoz. Quicūq̄ ḡ humiliauerit se sicut paruul^o iste: h maior est i regno celoz) Nō qz humilitas sit maxia pcurū: maiores em sūt theologice. sz qz de^o humilibz dat grām. Jñ. iij. ex qd ē magn^o i merito z in pmo: z magis humilibz dat maiorē: z q suscipit vnū paruulū talez in noia: neq̄ me suscipit. Qui aut scādalizauerit) qd sit scādalu z q̄tuplex: vide ferta

lūij. post. iij. dñicā qdragesime (vnū de pū illis istis q in me credūt) Nota q scādalizari passiuē est ruere i pctm pp dictū aut factū alter^o. iō sicut ruere pprie ē pusilloz rū ita z scādalizari z etiā scādalizare actiue. Perfecti aut neq̄ scādalizāt neq̄ scādalizant: nisi forte q ad pctm veniale. i. q. q. xliij. Irant tñ etiā pfecti iterdū z male pceptū de aliq̄. sed h nō est scādalizari: lz hi de qbz pceptū z mīrent qntū in se ē scādalizet (expedit ei). i. meli^o est ei. De li^o em est mori q̄ peccare etiā venialiter. Vel expedit ei. i. ipe sic meret: maxime lo qndo de scādalo mortali (vt suspēdatur mola astinētia). i. quā trahit astinus ad pū strinū. vel alie (in collo ei) z demergat i pte qdū maris. Loquit aut dñs more pa lestine: vbi damnati sūmergunt fm aliq̄s (Te mūdo a scādalis. Necessē est em vt veniāt scādala) necesse inq̄ non absolute: sed ex suppositioē q hoīes velint secularit z lasciuē viuere: vel supposita malicia dia bolica z infirmitate humana fm aliq̄s. Vel fm glo. scādala sūt necessaria. i. vitia vt q pbati sūt manifesti fiāt (veruntū ve boi illi p quē scādalu venit. Si aut man^o tua vl pes tu^o scādalizat tē: absconde eū z pice abs te) Hoc multipl^r expoyit. pmo fm Hilariū. vt p ista mēbra accipiant ho mīes q sūt nob causa ruīne. qz quersatio nē a nobis debent^o abscondere. Scdo fm alios vt p ista intelligant diuerse affectio nes qbz peccam^o: q amputāde sūt. Tertio videt mibi q debeat exponi alit. Pro quo sciendū est q nihil phibet aliquā conditionale esse verā: cuius partes sūt falsē. vt si homo volat: hō habet alas. Et si militer pōt esse pditional^r licita: cui^o par res sūt illicite: vt si fortes vult occidere platonē: plato occidat forte. Et ita est forte in pposito. Si em manus tua scādalizat te ita. i. q nō solū sit occasio tibi sed etiam sit causa peccati: absconde. Quia tñ nihil pōt nob ee cā pcti: phibemur nob incidere mēbra: q tñ si p impossibile eēt sufficiens causa ruīne nra: illa licite abscondere mus. scz si essent occasio tñ vt pprie ē scādalizās: qd nō causa sed occasio ē peccati. (Bonū tibi est vnū oculum habēt i in vī tam intrare: q̄ duos oculos habētē mīte